

Verkfall í Kollafirði

— Vit hava roynt við góðum nú í nýggju mánaðir, men nú var neyðugt at seta tiltøk í verk fyri at fáa arbeiðsgevararnar at halda sáttmálan, sigur Salomon Jacobsen, formaður í Kollafjarðar Arbeiðsmannafelag

Kollafjarðar Arbeiðsmannafelag hevur nú gjørt álvára av hóttaðum síni fyrri at fáa arbeiðsgevararnar at flyta lönirnar gjøgnum lönngjaldsskipanina í Sparikassanum. Gjárarnir komu boðini um, at limir felagsins á nøkrum arbeiðsplásum ikki koma aftur til arbeiðis, fyrr enn arbeiðsgevararnir hava fingið viðurskiptini viðgjandi lönflytan í lagi.

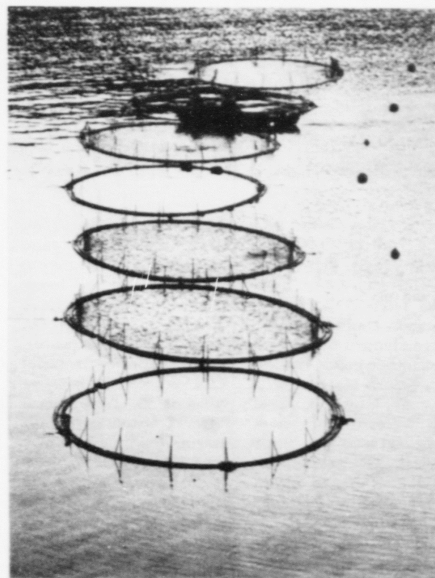
Allir limirnir í Kollafjarðar Arbeiðsmannafelag eru ikki í verkfalli. Arbeiði verður hjá Landsverkfrøðinginum, í timburhandlinum Langa-sandur, hjá Star Shipping og

hjá kommununi. Verkfallið er hjá Salmfood, Salmex, Føroya Laksaaling, Atlantic Pane - har summarfrí tó er í løtuni - og hjá Jan Rasmussen, sum bæði hevur lastbílaflutning og laksabruklið Bláfossalaks.

Hvussu leingi verkfallið kann vara, mást tú spyrja arbeiðsgevararnar um. Í hetta er eitt mál millum Føroya Arbeiðsgevarafelag og Føroya Banka, sigur Salomon Jacobsen, formaður í Kollafjarðar Arbeiðsmannafelag.

Ikki ólagaligir
Ósemjan snýr seg um, at

Fleiri alubrik á Kollafirði eru millum arbeiðsplássini, arbeiðsmannafelagið blokerar

stovurnar, har tær eru.

Eg haldi ikki, nakar kann siga, vit hava verið ólagaligir. Í nýggju mánaðar hava vit roynt við góðum fyrri at sloppið undan verkfalli. Verkfallið er ikki við okkara góða vilja, men nú var tolið uppi, sigur Salomon Jacobsen.

Føroya Arbeiðsmannafelag stuðlar kollfirðingum og noktar sínum limum at arbeiða fyrri teir arbeiðsgevararnar, har Kollafjarðar Arbeiðs-

mannafelag hevur lagt arbeiðið niður.

Avlýsa verkfallið so hvørt teir akta

Salomon Jacobsen sigur, at so skjótt arbeiðsgevararnir gera vart við, at teir hereftir vilja flyta lönirnar gjøgnum lönngjaldsstovuna í sparikassanum, verður verkfallið

á teirra arbeiðsplássi avlýst, og fólkid kemur aftur til arbeiðis.

Verkfallið rakar ikki øll arbeiðsplássini líka hart nú, tí summastaðni er arbeiðið avmarkað hesa árstíðina. Men fiskurin má hava fótur bæði summar og vetur.

Vit royndu í gjár at fáa orð á formannin í Føroya Arbeiðsgevarafelag, Oddfríð Gregersen, men hann var ikki at hitta.

randi

**Einaferð
GEVALIA**

— aktið
GEVALIA...ah!

Visa tol

— Tað er greitt, at fiski-eyðnan er ymisk, tað eru góðar tíðir til fisk og tað eru minni góðar. Tað er eingin, sum sigur, at tað als ikki kann bera til við hesi nýggju veiðu, fyrri tað um tvey skip ikki hava klárað seg so væl. Havið er stórt, og tá talan er um at fara undir nakað nýtt, so mugu vit vera tolnir. Sjálvur havi eg góðar vónir um, at okkurt itøkilig fer at spyrjast burturur sigur Sylvan Jacobsen, sum fyrst og fremst byggir sitt bjartskygni á tær mongu frágreiðingar, sum japanarar og amerikanarar hava gjørt um tunfiskaveiðu.

Hesar frágreiðingar, sum eitt nú reiðarið hjá Julius á bakka byggir sínar framtíðar vónir á, visa, at tað er nóg til av tunfiski og øðrum líknandi fiskasløgum. Tað ræður bara um at finna tey øki, har fiskurin er. Og her er tað so avgerandi at hava røttu utgerðina. Og ein partur av hesi utgerðini er tann sergjörð hitamátarin, sum í dag er á brúnni á Julius á bakka. Slikan hitamátari hevur hvørki Klettur ella Hvítiklettur, ta teir gjørdur royndir eftir tunfiski.

Sylvan Jacobsen heldur

annars, at vit føroyingar eiga ikki at geva skarvin yvir, fyrri tað um vit hava ring fiskiár. Føroyingurin hevur altíð liva við vónini um at tað nokk skal fara at bera til og hesa somu vón hava vit, tá tað snýr seg um tunfisk sigur hann.

Røtt byrjan

Nú hevur tað verið tosað so nógv um, at vit áttu ikki at bygt so nógv skip til svartkjaftaveiðu, sum vit hava gjørt, men heldur roynt í smáum.

Nú er tunfiskur nakað nýtt fyrri okkum føroyingar eins og svartkjafturin eisini var tað einaferð og fyrri ein part er tað enn, men er tað rætt at byggja eina framtíð innan tunfiskaveiðu á royndirnar hjá einum so litlum fari sum Julius á bakka spurdu vit Sylvan Jacobsen:

Hann sigur: — Hvat svartkjaftinum viðvíkur, so haldi eg, at vit gjørdur alt ov stórar ilogur, aðrenn vit vistu, um tað fór at bera til. Viðvíkjandi tunfiskinum, so er tað greitt, at her er talan um nýggjar leiðir innan føroyska fiskivinnu. Eg sigi ikki, at Julius á bakka er tað einasta rætta skipið til hesa veiðu, men eg haldi tað tó vera rætt ikki á nú-

verandi stóði at gera stórar ilogur í skip til hesa veiðu. Lat okkum nú royna at vita, hvat vit kunnu fáa burtur úr við hesum og øðrum líknandi skipum fyrst.

Sylvan Jacobsen visir annars á, at Julius á Bakka er væl útgjörður til tunfisk, tá hugsað verður um frystiorku. meðan nógv onnur skip ikki kunnu frysta meira enn niður í umleið $\pm 30^\circ$, so eru teir umborð á Julius á Bakka førir fyrri at frysta fiskin niður í $\pm 55^\circ$. Hetta er eisini sera umráðandi fyrri júst hesa veiðu, tí keypararnir av fiskinum krevja slíka frysting.

Eingin japanari við enn

Tað var ætlanin, at ein japanari skuldi vera við umborð á fyrsta tunfiskatúrinum. Men har er eingin sum er. Sylvan Jacobsen sigur, at tað nú visir seg, at fyrri at senda fólk við skipinum, so krevja japanarar, og tað eru í hesum fornum keyparar, at føroyska reiðarið bindur seg til at selja fiskin til júst teir. Sylvan Jacobsen heldur tað er skeivt at binda seg longu frá byrjan av, og tí vilja teir so royna seg uttan hjálp í fyrstu atlogu. Men hvussu verður

seinni er enn óvist. tað veldst so um úrslitið.

Tað eru 9 mans við skipinum. Skipari er Zacharias Zachariassen. Skipið er gjørt út til at vera umleið 50 dagar í sjónum, tó veldst um hvussu nógv teir sigla. Ætlanin er so at fara í næstu havn at bunkra og skifta mann-ing, tá ein tíð er farin.

Royndarveiða

Talan er í fyrsta umfari um royndarveiðu í triggjar mánaðir. Reiðarið hevur fingið almennan stuðul til hesar fyrstu royndirnar.

Sylvan Jacobsen sigur

at enda við Sosialin, at tað var sera óheppið, at umboð fyrri landsstýrið ikki fóru til USA herfyri, tá ætlanin var at hyggja nærri at teirri avtalu, sum er galdandi millum Føroyar og USA á fiskivinnu-økinum.

— Eg haldi tað hevði havt stóran týdning fyrri okkum, um vit t.d. høvdu fingið loyvi at fiska nakað av tunfiski á amerikanskum øki, serliga ta tíðina, tá tunfiskurin fer inn í mexikanska golfen at gýta. Tað hevði munað nóg hjá okkum, um loyvi hevði verið givið til nøkur fá skip at fiska á amerikanskum øki, og tí vóni eg, at tað fer at eydnast um-

boðum úr landsstýrinum at sleppa til USA at tosa um hesi viðurskipti sigur Sylvan Jacobsen at enda.

jan

